

УДК 338.48:640.4

A-43

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет» (протокол від 19.02.2026 протокол № 8).

A-43 Актуальні проблеми розвитку доступного туризму та гостинності в Україні: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Дніпро, 18 грудня 2025 р.). Дніпро : ВВПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», 2025. 153 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми розвитку доступного туризму та гостинності в Україні» (18.12.2025), у роботі якої взяли участь здобувачі вищої освіти закладів вищої освіти України.

Матеріали науково-практичної конференції надруковані в авторській редакції.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

докт. юрид. наук, проф. **Олег КИРИЧЕНКО** (голова); док. ек. наук, проф. **Ігор САЗОНЕЦЬ** (заст. голови); **Андрій МІРОШНИК** (секретар); канд. юр. наук **Сергій ДУБОВ**; док. ек. наук, проф. **Володимир ДЖИНДЖОЯН**; док. ек. наук, проф. **Ольга САЗОНЕЦЬ**; канд. юр. наук, доц. **Тетяна ЛЕЖНЄВА**.

© ВВПЗ ДГУ, 2025

© Автори, 2025

ЗМІСТ

МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР КОНСОЛІДАЦІЇ ТА ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН СВІТУ

Джелела Р.І. ОСОБЛИВОСТІ ТА ВИДИ МАРКЕТИНГУ У ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННІЙ СФЕРІ.....	8
Коннік А.Є. МАРКЕТИНГОВА ЦІНОВА ПОЛІТИКА В ГОТЕЛЬНОМУ БІЗНЕСІ..	10
Москалець Д.В. РОЗВИТОК РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ В СВІТІ.....	12
Нога К.С. НАПРЯМКИ РОБОТИ ГОТЕЛЮ AQUA LIFE TOWER (БОЛГАРІЯ).....	15
Слюсар Є.Д. ПОЗИЦІОНУВАННЯ ТА ПРОСУВАННЯ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ	17
Кирик Н.О. МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА ГЛОБАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В УМОВАХ ПОСТКРИЗОВОГО РОЗВИТКУ.....	19
Терентенко Д.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	21
Терентенко Д.В. РОЗВИТОК КУРОРТНОЇ СПРАВИ В РЕСПУБЛІЦІ КІПР.....	23
Чорний Ю.А. СУБ'ЄКТИ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	26
Бугасова М.С. СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВИКЛИКИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОЇ СФЕРИ.....	28

**СУЧАСНИЙ СТАН ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ В
УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

Ботвінов А.Р. ЗАГАЛЬНИЙ КОНТЕКСТ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	31
Городяненко Д.О. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.....	33

Терентенко Дар'я Валентинівна

здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої світи
Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Джинджоян Володимир Вергарович

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри туристичного та
готельно-ресторанного бізнесу
Дніпровського гуманітарного університету

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Сучасні тенденції в розвитку міжнародного менеджменту є результатом впливу декількох сильних факторів, що збігаються в часі: глобалізації та регіоналізації, цифрової трансформації, більш складного міжнародного середовища через геополітичні ризики, а також більш суворих вимог до сталого розвитку та соціальної відповідальності підприємств. Все це змінює логіку управління транснаціональними корпораціями, форми співпраці з партнерами та країнами, а також перелік компетенцій, необхідних міжнародному менеджеру. Нижче наведено детальний науковий аналіз найважливіших тенденцій.

Як відомо, класична модель міжнародного управління базувалася на поступовій уніфікації ринків та уніфікації продуктів, то зараз можна спостерігати інший процес. З одного боку, компанії залишаються глобальними гравцями, а з іншого — змушені враховувати регіональні обмеження, санкційні режими, місцеві вимоги до безпеки даних та податкові норми. Це призводить до тенденції до гнучкої глобалізації, коли стратегічні цілі та бренд залишаються глобальними, але операційна модель, маркетинг, політика управління персоналом та ланцюги постачання адаптуються до відповідного регіону. Міжнародне управління стає все більш «портфельним»: компанія управляє не одним глобальним ринком, а низкою різних ринкових середовищ [1, с. 123].

Однією з найпомітніших тенденцій є перехід до платформних бізнес-моделей, які дозволяють об'єднати виробників, постачальників, дистриб'юторів і кінцевих споживачів в єдиному цифровому середовищі. Це змінює предмет міжнародного менеджменту: він більше не управляє тільки матеріальними потоками (товарами, капіталом, персоналом), але й потоками даних. Цифрові інструменти (системи ERP, CRM, SCM, хмарні сервіси та аналітика великих даних) дозволяють координувати діяльність філій, що працюють у різних часових поясах, у режимі реального часу, моделювати попит та швидко змінювати постачальників. Управління на основі даних

відіграє дедалі більшу роль: вихід на ринок, визначення цін і локалізація продуктів відбуваються не інтуїтивно, а на основі аналітики [2, с. 53].

Пандемія, післявоєнні зміни та торговельні конфлікти продемонстрували, наскільки вразливими є надто «розтягнуті» ланцюги постачання. Звідси з'явилися тенденції до ніршурингу, френдшурингу та мультисорсингу: компанії працюють над скороченням відстані між виробництвом і ринком, диверсифікацією постачальників і прагнуть розмістити найважливіші виробничі потужності в політично більш безпечних юрисдикціях.

Для міжнародного менеджменту це означає, що функція закупівель та логістики стала стратегічною, а не просто операційною. Менеджер повинен оцінювати не тільки ціну та якість, але й геополітичні ризики, санкції, ризики, пов'язані з транспортом та навколишнім середовищем. Зростає попит на моделі «гнучкості ланцюга поставок», здатні швидко відновлюватися.

Міжнародні компанії все частіше працюють у сфері жорстких нефінансових вимог — стандартів ESG (екологічних, соціальних та управлінських), звітності про викиди вуглекислого газу, прозорості ланцюгів постачання та поваги до прав людини та прав працівників у дочірніх компаніях. Це призводить до інституціоналізації корпоративної соціальної відповідальності: корпоративна соціальна відповідальність більше не є просто доповненням до зв'язків з громадськістю, а стала обов'язковою частиною міжнародної стратегії. Керівництво повинно враховувати, що соціальні та культурні очікування різняться від регіону до регіону, і тому одна і та ж політика може бути прийнята в різній мірі в ЄС, Азії чи Африці. Це призводить до створення глобальної політики дотримання нормативних вимог, стандартів боротьби з корупцією та створення спеціалізованих підрозділів, які перевіряють постачальників (належна ретельність) [3, с. 57].

З огляду на збільшення кількості санкційних режимів, експортного контролю, обмежень на товари подвійного призначення та правил захисту персональних даних (Загальний регламент про захист даних (GDPR) та аналогічні правила в інших регіонах), міжнародне управління змушене інтегрувати дотримання вимог у всі бізнес-процеси. Це означає, що перед виходом на ринок, укладенням контрактів, переказом коштів або наймом іноземних співробітників компанія повинна оцінити юридичні ризики. Тому зростає попит на «перехідних» менеджерів, які розуміють як комерційну логіку, так і міжнародні юридичні обмеження.

Іншою тенденцією є перехід від транснаціональних корпорацій із суворою ієрархічною структурою до інноваційних мережевих і відкритих екосистем. Компанії активно співпрацюють із стартапами, науковими центрами та національними інноваційними центрами в різних країнах. Метою цього є скорочення терміну виведення продукту на світовий ринок та його адаптація до місцевих вимог. Це вимагає від міжнародного менеджера вміння працювати з міжорганізаційними командами, ділитися правами інтелектуальної власності та будувати взаємовигідні моделі, за якими всі

учасники глобальної мережі отримують вигоду. Глобальна конкуренція за таланти, дистанційна робота та зростаюча роль перевезення експертів призвели до того, що людські ресурси стали стратегічним напрямком міжнародного менеджменту. Компанії змушені розробляти гнучкі моделі найму, враховувати імміграційні системи різних країн та будувати бренд роботодавця на декількох ринках одночасно. Поточна тенденція полягає у створенні єдиної корпоративної культури, яка «проникає» в усі дочірні компанії, але не заперечує місцевих особливостей. Цей баланс дозволяє швидко розширювати компанію та утримувати ключових співробітників [4, с. 91].

Отже, сучасне міжнародне управління вже не є просто управлінням «зовнішніми підрозділами», а стало комплексною системою координації різних економічних, правових, культурних і технологічних середовищ.

Список використаних джерел та літератури:

1. Гвоздей Н. І., Рибчак В.І. Комплаєнс-менеджмент: сучасні тенденції розвитку. Університет імені Павла Тичини, 2025. С. 123.
2. Перезова І. Реалії і перспективи вітчизняного й міжнародного менеджменту: пріоритетні напрями, прогноз майбуття. *Економіка та суспільство*. 2023. С. 53 – 58.
3. Тимчак В. Менеджмент внутрішнього контролю: сучасні підходи та перспективи розвитку. *Науковий вісник ЧНУ імені Юрія Федьковича. Серія Економіка*. 2025. С. 57- 62.
4. Червінська Л. П., Червінська Т. М., Буковинська М.П.. Тенденції розвитку інноваційних технологій менеджменту персоналу. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Економічні науки*. 2021. С. 91-99.

Терентенко Дар'я Валентинівна

здобувачка вищої освіти

першого (бакалаврського) рівня вищої світи

Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Сазонець Ольга Миколаївна

доктор економічних наук, професор,

професор кафедри туристичного та

готельно-ресторанного бізнесу

Дніпровського гуманітарного університету

РОЗВИТОК КУРОРТНОЇ СПРАВИ В РЕСПУБЛІЦІ КІПР

Розвиток курортної індустрії в Республіці Кіпр є показовим прикладом ефективної трансформації природно-кліматичного потенціалу, культурної